

Dzieci takie jak my

•• Rozmowa na temat obchodów *Międzynarodowego Dnia Dziecka*.

Czasopisma, katalogi, dla każdego dziecka nożyczki.

- Dzieci wytnijcie z czasopism, katalogów i ulotek kolorowe ilustracje przedstawiające dzieci różnych narodowości, w różnych sytuacjach. Powiedzcie jak wyglądają dzieci i jakie mają emocje (czy są uśmiechnięte, smutne, etc.). Zastanówcie się, dlaczego dzieci bywają smutne i wesołe.
- Powiedzcie teraz: *Jak obchodzi się Dzień Dziecka w Polsce?*
Kogo i czym się obdarowuje w dniu tego święta?
- **Posłuchajcie opowiadania Agaty Widzowskiej *Język migowy*.**

Od samego rana Ada przygotowywała się na spotkanie z nową koleżanką, Kasią. Okazało się, że tata Kasi jest bardzo zdolnym architektem i będzie pracował w tym samym biurze co tata Ady i Olka. Obie rodziny umówiły się w małej kawiarence w galerii, tuż obok bawialni dla dzieci. Ada

bardzo lubiła poznawać nowe osoby i rozmawiać z nimi o tym, w co lubią się bawić. Tym razem

Ada była szczególnie przejęta spotkaniem, bo dowiedziała się od rodziców, że Kasia nie słyszy.

– Na żadne ucho? – dopytywała się Ada. – Ani troszeczkę?

– Ani troszeczkę.

– To jak my się będziemy bawić?

– Jestem pewna, że znajdziecie na to sposób – uśmiechnęła się mama.

Ada próbowała zatykać sobie uszy i prosiła Olka, żeby coś do niej mówił.

– Mam fajną siostrę – powiedział Olek.

– Co mówisz? – spytała Ada.

– Moja siostra jest najlepszą siostrą na świecie!

– Ecie-pecie? Nic nie rozumiem... Tej Kasi musi być bardzo trudno – stwierdziła Ada.

W galerii panował gwar. Z głośników płynęła muzyka, w bawialni słychać było piski i śmiech rozbawionych dzieci. Obie rodziny przywitały się słowami „dzień dobry” i podały sobie ręce.

Ada

stanęła naprzeciwko Kasi i nie wiedziała, czy ma coś powiedzieć, czy nie. Przecież Kasia i tak nie

usłyszy. Jednak dziewczynka uśmiechnęła się i rękami zrobiła przyjazny gest. Ada zrozumiała, że to jest powitanie, i odpowiedziała takim samym gestem. Potem Kasia wskazała bawialnię i dziewczynki pobiegły razem na zjeżdżalnię. Po chwili radośnie nurkowały w basenie z kolorowymi

piłeczkami. Kasia układała z rąk różne znaki, a Ada próbowała odgadnąć ich znaczenie.

Gdy chciała zająć się rysowaniem i kolorowaniem, Ada od razu rozumiała, o co chodzi.

Wspólnie

narysowały słonia z wielkimi uszami, a na tych uszach namalowały wszystko, co symbolizuje dźwięki: ptaki, trąbkę, gitarę, śpiewającą panią, a nawet samolot odrzutowy. Potem bawiły się

w teatrzyk dłoni i okazało się, że palcami można pokazać wiele rzeczy. Czasami Ada się myliła i nie potrafiła czegoś zrozumieć, ale to było bardzo zabawne. Jak wiele można powiedzieć, nie używając słów!

Wieczorem Ada wciąż rozmyślała o Kasi i o tym, jak wspaniale się z nią bawiła. Tata powiedział

córeczko, że osoby niesłyszące porozumiewają się językiem migowym.

– Czy ja też mogę się nauczyć tego języka? – zapytała Ada.

– Oczywiście. A teraz zgadnij, co chcę ci przekazać – tata przytulił Adę i pocałował ją w czoło.

– Dobranoc i kocham cię! – zawołała Ada i odpowiedziała tym samym gestem. – Zrozumiałeś, tatusiu?

Tata uśmiechnął się i pokiwał głową. Miłość nie potrzebuje słów.

➤ **Odpowiedzcie na pytania:**

-- Jak nazywa się język, którym porozumiewa się Kasia?

-- Spróbujcie, jak Ada, zatkać uszy i sprawdzić, czy rozumiecie, co mówi mama/tata?

Rodzice wyjaśnijcie dzieciom znaczenie pojęcia **tolerancja**.

Tolerancja to poszanowanie odmienności innych, ich wyglądu, sposobu komunikowania się, wiary, kultury itd.

•• **Zabawa ze światłem i cieniem.**

Potrzebujecie: Lampkę, mazak, ciemne kredki lub flamastry, karton

Rodzice umieśćcie na ścianie karton i włączcie lampkę.

➤ Dzieci zajmijcie miejsce przy ścianie tak, aby Wasza głowa znajdowała się na wysokości kartonu.

Rodzice zaznaczcie na kartonie profil dziecka, wykorzystując cień rzucany na arkusz papieru.

➤ Dzieci zamalujcie kontur swojego profilu ciemnym kolorem.

Rodzice wyjaśnijcie dzieciom znaczenie słowa *profil*.

➤ Teraz Wy możecie wykonać profile swoich rodziców i zrobić domową wystawę 😊.

